

kræfterne skal have forrang frem for miljø- og sundhedshensyn. Og det synes jeg ikke er en fornuftig måde at reagere på over for et velmentet forslag til vedtagelse, vil jeg sige. Det gør det i hvert fald ikke nemmere på et senere tidspunkt at nå til enighed om en formulering.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Den svada, som ministeren gav mig den 28. marts her fra talerstolen, virker jo endnu mere tyngende, når nu hr. Jørn Jespersen kan gøre sig skyld i den samme forseelse, uden at ministeren påtaler det.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Til hr. Christian Mejdahl: Jeg troede i og for sig, at jeg her kunne nøjes med at sige nøjagtig det samme, som fru Lene Espersen – forstår jeg nu – overhovedet ikke havde sagt til hr. Jørn Jespersen, men altså havde sagt til hr. Keld Albrechtsen, men som havde samme indhold; så vi er jo ikke så meget uenige om det.

Lad mig så sige til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo ikke sådan, at man får regeringen med på et forslag til vedtagelse, når man her under en debat kommer med et forslag, der simpelt hen rummer hvad som helst, man kan finde på at få skrevet sammen i en lang række pinde. Vi ved da udmærket godt, at sådan noget sætter man sig sammen og diskuterer, ellers får man ikke noget ud af sådan en debat.

Det kan godt være, at jeg har været væk fra Folketinget et stykke tid, som hr. Jørn Jespersen så venligt fortalte mig, men der er da ikke noget ændret ved, at hvis man skal have et resultat, så sætter man sig sammen og forhandler om det, ellers får man sjældent et resultat ud af det, hvad debatten her i dag jo også klart viser.

Jeg vil gerne sige til fru Lene Espersen, at selvfølgelig er jeg interesseret i at kigge på nogle af de ideer, der her blev nævnt. Jeg tror, de er meget vanskelige at realisere, og det er selvfølgelig, fordi EU jo på det plan fungerer, ligesom vi fungerer i Danmark, nemlig at vi forventer, at en lovgivning bliver gennemført. Og det ville jo også i Danmark være svært at præmiere dem, der rettede sig efter lovgivningen, for det går vi ud fra, og det er meningen med den.

Det var lidt den tankegang, der lå i fru Lene Espersens forslag. Så jeg tolker det mere som en

irritation over nogle situationer, som vi nogle gange kommer i, og et ønske om at diskutere, om vi kan stille noget op med det, og jeg deltager meget gerne i en sådan drøftelse.

Så skal jeg til sidst sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg synes nu stadig væk nok, at den dér sidste pind om at arbejde for et højt niveau for forbrugerbeskyttelse uanset udviklingen i verdenshandelen lyder meget mystifystisk. Den lyder, som om det var hr. Keld Albrechtsen, der havde fået lov at skrive den.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen så vil jeg gerne for god ordens skyld udlægge den sidste pind:

Den betyder, at uanset hvad der kommer af liberalisering af verdenshandelen, og det er der jo meget der tyder på der kommer ganske meget af, så må det under alle omstændigheder efter forslagsstillernes opfattelse være sådan, at det er legitimt for et land eller en region som EU at fastlægge højere standarder begrundet i legitime hensyn som miljø, sundhed, dyrevelfærd og forbrugerbeskyttelse.

Det er oplagt, at det vil kunne misbruges, hvis man bare ved at henvise til begreberne uden videre har ret til at gøre det. Det er der jo heller ikke noget der tyder på bliver situationen. Efter min opfattelse er det naturligvis sådan, at man på seriøs vis skal kunne dokumentere, at der er et reelt hensyn at tage, og at man opnår en reel forbedring inden for de nævnte områder.

På den anden side skal man jo heller ikke være blind for, at hvis man falder i den modsatte grøft og kalder ethvert højere beskyttelsesniveau for en teknisk handelsændring, uanset om det kan dokumenteres, så opnår man den situation, at vi ikke er i stand til at regulere områder inden for miljø og sundhed.

Derfor er det den afbalancerede løsning, der er tale om. Og her tror jeg i virkeligheden, at regeringen og SF i hvert fald kan finde hinanden. Vi har bare advaret imod, at man ikke falder i grøften, hvor enhver højere beskyttelse . . .

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er taletiden ved at være udløbet.

Hermed sluttede forhandlingene.